

Dirigint la Costa Brava

en la qual actuà 36 anys, 12 com a director (1981-1993), fins a la jubilació als 64 anys. Fou ell qui descobrí la cantant Nina per incorporar-la a l'orquestra Costa Brava quan era una noia de només 16 anys –amb autorització familiar sota condició que li havia de fer de pare–, que des de llavors s'ha fet famosa. La dilatada trajectòria de música ha portat l'Emili a actuar arreu de Catalunya, gran part de la Península i també en moltes ciutats importants d'Europa.

Seguint el patró familiar, el fill Xavier, encara que no s'hi hagi dedicat professionalment, és un bon pianista que durant un temps actuà en el conjunt El Tren de la Costa, és autor de la composició *Pluja d'estels (sons i colors de l'Empordà)*, música per a relaxament, molt descriptiva, enregistrada en disc compacte que ja ha tingut àmplia difusió, i el nét, en Xavier júnior, segueix estudis musicals superiors al Liceu de Barcelona i és un excel·lent instrumentista de guitarra clàssica. De la part de la filla Núria, la néta Cristina ja de molt jove també estudia solfeig i piano.

Emili Juanals i Roqué és un excel·lent compositor que s'ha distingit per ser autor prolífic d'unes obres de gran mèrit musical alhora que ben populars. Porta escrites més d'un centenar i mig de sardanes, moltes de les quals figuren programades assíduament en audicions i concerts de les cobles. La primera que compongué fou *La nostra Maria Rosa* a l'any 1946, que dedicà a la seva germana. La segona, del mateix any, *Al meu pare*, fent honor al seu pare Lliberat, com també *El fiscorn de l'avi* (1960), ambdues apropiadament obligades de fiscorn. De llavors ençà, s'han anat succeint els títols, molts part